

การประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี
วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Education Management Efficiency Evaluation of Bachelor's Degree of College
of Arts, Media and Technology, Chiang Mai University

เกศสุดา ใจคำ¹

Gedsuda Jaikum

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2563-2567 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรทั้งสิ้น จำนวน 3,757 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบบันทึกข้อมูลหัตถ์ภูมิรวบรวมข้อมูลจากระบบสารสนเทศ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านนักศึกษา ประกอบด้วยอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 91.19 คะแนนเฉลี่ยการเรียนของนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 การพัฒนาภาพของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.65

2. ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร ประกอบด้วยคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ประจำหลักสูตร ระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 88.71 ระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 11.29 ตำแหน่งอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 53.23 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 45.16 และรองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.61

3. ด้านหลักสูตรระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยจำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ที่มีการปรับปรุงตามเกณฑ์ระยะเวลา จำนวน 5 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 100 กระบวนวิชาของ วิทยาลัยฯ ที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น F และ W พบว่า กระบวนวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาเฉพาะ เอก บัณฑิต มีจำนวนนักศึกษาที่ได้รับอักษรลำดับชั้น F และ W มากที่สุด

4. ด้านผู้สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วยจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา ที่หลักสูตรกำหนดในปีการศึกษา 2563-2567 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.97

5. อัตราการได้งานทำของนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลการได้งานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2566-2567 สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล มีอัตราการได้งานทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.43

คำสำคัญ (Keywords) : การจัดการศึกษา; การประเมินประสิทธิภาพ; หลักสูตรระดับปริญญาตรี

Abstract

This research article aimed to evaluate the educational management effectiveness of the bachelor's degree program at the College of Arts, Media and Technology, Chiang Mai

Received: 2026-03-20 Revised: 2026-04-17 Accepted: 2026-04-21

¹ นักบริหารงานการศึกษา งานบริการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Education Administration Officer, Educational Services and Student Quality Development Section, College of Arts, Media and Technology Chiang Mai University. Corresponding author. E-mail: gedsuda.j@cmu.ac.th

University, during the academic years 2020-2024. It was a quantitative research study with a population of 3,757 people. Secondary data were collected using data recording forms from an information system and analyzed in terms of frequency and percentage. The research findings revealed the following:

1. Student outcomes: The student retention rate was 91.19%, the average GPA was 2.97, and the student termination rate was 15.65%.
2. Faculty qualifications: The majority of faculty members held doctoral degrees (88.71%), while 11.29% held master's degrees. Their academic ranks were Lecturer (53.23%), Assistant Professor (45.16%), and Associate Professor (1.61%).
3. Undergraduate programs: All five undergraduate programs (100%) were revised in accordance with the prescribed timeframe. Courses in which students received grades of F and W were examined, and it was found that required courses had the highest proportion of such grades.
4. Graduates: This refers to graduates who completed their studies within the timeframe specified by the program during the academic years 2020–2024, with an average cumulative GPA of 2.97.
5. Employment outcomes: Employment data for bachelor's degree graduates from the academic years 2023–2024 indicated that the Digital Industry Integration program had the highest employment rate (96.43%).

Keywords: Education Management; Evaluation Effectiveness; Bachelor's Degree

บทนำ (Introduction)

ตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570 โดยมียุทธศาสตร์ที่สำคัญที่ใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท และนโยบายของรัฐบาล โดยมียุทธศาสตร์ที่สำคัญที่ใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน และแผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นนโยบาย ในข้อ 12) ผลิตและพัฒนาากำลังคนสมรรถนะสูงเฉพาะทางที่ตรงตามความต้องการอุตสาหกรรมเป้าหมายสำคัญเร่งด่วนของประเทศและการพัฒนาแห่งอนาคต และสอดคล้องกับปรัชญาการอุดมศึกษาไทยใหม่ และข้อ 13) พัฒนากำลังคนที่ผลิตโดยระบบอุดมศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จำเป็น ควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ โดยมีเป้าหมายว่ากำลังคนที่ผลิตโดยระบบอุดมศึกษาทุกคน มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่จำเป็นควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ ภายใน 5 ปี (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2566) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยในแบบมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) มีจุดมุ่งเน้นในการผลิตกำลังคนสมรรถนะสูงทั้งในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท

และระดับปริญญาเอก โดยมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบัน ซึ่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบ และแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร สามารถสะท้อนคุณภาพหลักสูตรได้อย่างแท้จริง (สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2568)

ทั้งนี้ กิจกรรมหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นในการประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษา โดยใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจเป็นตัวขับเคลื่อน (Data Driven decision making -DDDM) ซึ่งต้องมีการรวบรวมข้อมูลดิบที่มีคุณภาพสูง และให้มั่นใจว่าข้อมูลมีความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในการวินิจฉัยได้อย่างแม่นยำ เพื่อดำเนินการตัดสินใจ ซึ่งกิจกรรมนี้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ทำให้การตัดสินใจระดับต่าง ๆ ต้องใช้ข้อมูลสารสนเทศที่หลากหลายและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (สุรัชย์ เทียนขาว 2564: 355) ดังนั้น การใช้ข้อมูลพื้นฐานจะช่วยให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2568) ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวน 6 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (หลักสูตรนานาชาติ) 2) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) 3) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาแอนิเมชันและวิชวลเอฟเฟกต์ 5) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดิจิทัลเกม 6) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล ในปัจจุบันวิทยาลัยฯ พบปัญหาความคลาดเคลื่อนระหว่างทักษะของบัณฑิตกับความต้องการที่แท้จริงของตลาดแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เน้นการตรวจสอบตามเอกสารรอบปี อาจไม่สะท้อนคุณภาพที่แท้จริงหรือตอบสนองสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันทั่วถึง ทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าหากนำข้อมูลที่มีคุณภาพและถูกต้องมาช่วยในการตัดสินใจจะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างทันทั่วถึง จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2563-2567 โดยองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ด้านนักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตร รายละเอียดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนของแต่ละกระบวนวิชาในหลักสูตร การสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา และอัตราการได้งานทำของนักศึกษา (สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2568: 6-7) เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์ในการบริหารหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2563-2567

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี กำหนดกรอบการประเมินด้านนักศึกษา ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ด้านผู้สำเร็จการศึกษา และอัตราการได้งานทำของนักศึกษา

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งการประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดการประเมินมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ด้านผู้สำเร็จการศึกษา และอัตราการได้งานทำของนักศึกษา สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2568) โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านนักศึกษา ได้แก่ อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คะแนนเฉลี่ยการเรียนในแต่ละปีการศึกษา การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา 2) ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่ คุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ประจำ ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำ 3) ด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้แก่ จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการปรับปรุงตามเกณฑ์ ระยะเวลาปีการศึกษา 2563-2567 จำนวนกระบวนวิชาของวิทยาลัยที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น F จำนวนกระบวนวิชาของวิทยาลัยที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น W 4) ด้านผู้สำเร็จการศึกษา ได้แก่ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด 5) ด้านอัตราการได้งานทำของนักศึกษา ได้แก่ บัณฑิตระดับปริญญาตรีตามสาขาวิชา ปีการศึกษา 2566-2567

1.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 1,920 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 62 คน ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 1,775 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2568)

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ระหว่างเดือนมกราคม-ตุลาคม 2568

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกข้อมูลทุติยภูมิ เป็นบันทึกที่มีลักษณะเก็บรวบรวมข้อมูลจากระบบสารสนเทศ จัดทำเป็นตารางแยกประเภทข้อมูลในแต่ละสาขาวิชาและปีการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากระบบสารสนเทศ โดยรวบรวมได้จากฐานข้อมูลกลาง สำนักทะเบียนและประมวลผล สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.2 จัดกลุ่มข้อมูล โดยได้จำแนกหมวดหมู่ข้อมูลตามสาขาวิชาและปีการศึกษา เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบประสิทธิภาพและจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขได้

3.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์จากฐานข้อมูลกลาง โดยวิเคราะห์ในรูปแบบแจกแจงความถี่ และร้อยละ (percentage)

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ประเมินประสิทธิภาพด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2563-2567 สามารถแสดงผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ด้านนักศึกษา

1.1 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2563-2567 คิดเป็นร้อยละ 91.19 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษารหัส 67 สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาดิจิทัลเกม และสาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล มีอัตราคงอยู่ของนักศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ สาขาวิชาแอนิเมชันและวิช่วลเอฟเฟกต์ คิดเป็นร้อยละ 98.25 สำหรับสาขาวิชาที่มีอัตราคงอยู่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีน้อยที่สุด คือ นักศึกษารหัส 65 สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ (นานาชาติ) คิดเป็นร้อยละ 60.87

1.2 คะแนนเฉลี่ยการเรียนของนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลคะแนนเฉลี่ยการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2563-2567 ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 2.97 เมื่อพิจารณาจำแนกตามปีการศึกษา พบว่า ปีการศึกษา 2567 นักศึกษาสาขาวิชาแอนิเมชันและวิช่วลเอฟเฟกต์ มีคะแนนเฉลี่ยการเรียนมากที่สุด 3.42 รองลงมา ปีการศึกษา 2566 นักศึกษาสาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล มีคะแนนเฉลี่ย 3.27 สำหรับ ในปีการศึกษา 2567 นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ (นานาชาติ) มีคะแนนเฉลี่ย 2.79

1.3 การพัฒนาสภาพของนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมการพัฒนาสภาพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2563 -2567 คิดเป็นร้อยละ 15.65 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษารหัส 63 สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) มีจำนวนนักศึกษาพัฒนาสภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.15 รองลงมา นักศึกษารหัส 64 สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 30.00 สำหรับนักศึกษารหัส 67 สาขาวิชาดิจิทัลเกม ไม่มีนักศึกษาที่พัฒนาสภาพ

2. ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร

2.1 คุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ประจำหลักสูตร พบว่า โดยภาพรวม อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 88.71 และระดับปริญญาโท ร้อยละ 11.29 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีสัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.12 รองลงมา สาขาวิชาดิจิทัล มีสัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 87.50 และสาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล มีสัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.78

2.2 ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี พบว่า โดยภาพรวม อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 53.23 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 45.16 และรองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.61 เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชา สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีสัดส่วนอาจารย์ที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 และสาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล มีสัดส่วนอาจารย์ที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.11

3. ด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี

3.1 จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการปรับปรุงตามเกณฑ์ระยะเวลา ปีการศึกษา 2563-2567 พบว่า หลักสูตรระดับปริญญาตรี มีจำนวนทั้งหมด 5 หลักสูตร โดยสาขาวิชาที่มีหลักสูตรที่ต้องปรับปรุงมากที่สุด คือ สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 2 หลักสูตร และรองลงมา คือ จำนวน 1 หลักสูตร ได้แก่ สาขาวิชาแอนิเมชันและวิช่วลเอฟเฟกต์ สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) สาขาวิชาดิจิทัลเกม สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล

3.2 กระบวนวิชาของวิทยาลัยฯ ที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น F พบว่า กระบวนวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาเอกบังคับ มีจำนวนนักศึกษาที่ได้รับอักษรลำดับชั้น F มากที่สุด

3.3 กระบวนวิชาของวิทยาลัยฯ ที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น W พบว่า กระบวนวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาเอกบังคับ มีจำนวนนักศึกษาที่ได้รับอักษรลำดับชั้น W มากที่สุด

4. ด้านผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด จากการศึกษาข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2563-2567 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2563-2567 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.97 และนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด ได้แก่ อันดับที่ 1 สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 83.33 อันดับที่ 2 สาขาวิชาแอนิเมชันและวิช่วลเอฟเฟกต์ คิดเป็นร้อยละ 77.78 อันดับที่ 3 สาขาวิชาดิจิทัลเกม คิดเป็นร้อยละ 68.25 อันดับที่ 4 สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 67.74 และอันดับที่ 5 สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) คิดเป็นร้อยละ 53.45 ตามลำดับ

5. อัตราการได้งานทำของนักศึกษา

ข้อมูลอัตราการได้งานทำของนักศึกษาแยกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา จากการศึกษาข้อมูลอัตราการได้งานทำของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2566-2567 พบว่า นักศึกษา แต่ละสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามีงานทำ ได้แก่ อันดับที่ 1 สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 96.43 อันดับที่ 2 สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ คิดเป็นร้อยละ 90.48 อันดับที่ 3 สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 80.77 อันดับที่ 4 สาขาวิชาแอนิเมชันและวิช่วลเอฟเฟกต์ คิดเป็นร้อยละ 58.70 และ อันดับที่ 5 สาขาวิชาดิจิทัลเกม คิดเป็นร้อยละ 46.67 ตามลำดับ

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ด้านนักศึกษา อัตราการคงอยู่ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับอัตราการพ้นสภาพของนักศึกษา ในขณะที่ด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี กระบวนวิชาที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น F และ W ในกลุ่มวิชาเอกบังคับ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยรวมและระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด อย่างไรก็ตาม ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์มีความพร้อมสูงในด้านคุณภาพการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่ยังเป็นตำแหน่ง “อาจารย์” จึงเป็นโอกาสในการส่งเสริมผลงานทางวิชาการเพื่อยกระดับมาตรฐานการสอนให้กับนักศึกษา สำหรับด้านผู้สำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์กับอัตราการได้งานทำของนักศึกษา โดยพบประเด็นกล่าวคือ สาขาวิชาบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัล แม้จะมีอัตราการสำเร็จการศึกษาในอันดับที่ 4 แต่อัตราการได้งานทำของนักศึกษาเป็นอันดับ 1 สะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพของบัณฑิต และความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาวิชานี้สูงกว่าสาขาวิชาอื่น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ด้านนักศึกษา ผลการวิเคราะห์การพัฒนสถานภาพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาระดับ 63 สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวนนักศึกษาที่พัฒนสถานภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.65 อาจเกิดจากการปรับตัวของนักศึกษา ประกอบกับความเข้มข้นเนื้อหาทางวิชาการในหลักสูตร ตลอดจนนักศึกษาในกลุ่มนี้มีเป้าหมายทางการศึกษาในระยะแรกที่ไม่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของคณะภาควิชาคณิตศาสตร์ และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (รวมพร และคณะ 2558: 22) พบว่า ปัจจุบันมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ของการศึกษา ไม่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าอยากเรียนในสาขาวิชาใดตั้งแต่แรก เข้า ส่งผลให้นักศึกษาลาออก เพื่อเปลี่ยนสาขาวิชา หรือไปสอบเข้าสถาบันการศึกษาอื่น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิราวรรณ พุทธิมาตย์ (2564: 169) พบว่า หนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง และผลการศึกษาภาคการศึกษาสุดท้าย เนื่องจาก นักศึกษาที่อยู่ในภาคการศึกษาสุดท้าย มีความตั้งใจเรียนและมุ่งมั่นในการเรียน เพื่อให้ได้ไปประกอบวิชาชีพ รวมถึงรายได้ของผู้ปกครอง มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาน้อยที่สุด เนื่องจากนักศึกษาต้องการสำเร็จการศึกษา เพื่อนำวุฒิการศึกษาไปประกอบอาชีพจะได้มีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัว

2. ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร ผลการวิเคราะห์คุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ประจำหลักสูตร พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 88.71 และระดับปริญญาโท ร้อยละ 11.29 และมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 45.16 ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น และส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพให้กับนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน (2557: 94) พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เนื่องจาก คณาจารย์ที่สอนเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญตรงกับสาขาที่สอน อีกทั้งมีชื่อเสียงและประสบการณ์ และมีคุณวุฒิทางด้านวิชาการ

3. ด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี กระบวนวิชาที่มึนักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น F มากที่สุด เป็นกระบวนวิชาที่จัดการเรียนการสอน ในหมวดวิชาเฉพาะ เอกบังคับ และกระบวนวิชาที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น W มากที่สุด เป็นกระบวนวิชาที่จัดการเรียนการสอน ในหมวดวิชาเฉพาะ เอกบังคับ ซึ่งมีความซับซ้อนและเป็นวิชาที่ถูกกำหนดให้เป็นเงื่อนไขที่ต้องผ่านก่อน (Prerequisite) นักศึกษาต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำและการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณฤทธิ์ จัตุรัสพันธุ์ และ นิธิศ ชวรัตน์เจริญกิจ (2563: 59) พบว่า ผลการศึกษาตามรายวิชา มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เนื่องจาก นักศึกษามีผลการเรียนที่เป็น F หลายครั้งในรายวิชาเดิม จำเป็นที่จะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้นในภาคการศึกษาถัดไป ทำให้ตารางการเรียนที่หลักสูตรกำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลง อาจทำให้จบการศึกษาล่าช้าได้

4. ด้านผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิเคราะห์จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาของการสำเร็จการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด ประจำปีการศึกษา 2563-2567 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.97 สะท้อนให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นตัวบ่งชี้สำคัญ ในความพร้อมทางวิชาการที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีรณัฐ หาญโสภณ (2568: 277)

พบว่า นักศึกษาที่มีโอกาสจะสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร จะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่าหรือเท่ากับ 2.50 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร

5. ด้านอัตราการได้งานทำ ผลการวิเคราะห์อัตราการได้งานทำของนักศึกษา สาขาวิชา บัณฑิตการอุตสาหกรรมดิจิทัล มีร้อยละการได้งานทำมากที่สุด โดยโครงสร้างหลักสูตรออกแบบหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริงกับสถานประกอบการ (Work Integrated Learning) ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสในการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีรพจน์ ฐิริโสภณ และยุวเรศ หลุดพา (2568: 415) พบว่า ประสบการณ์ฝึกงาน มีผลต่อการมีงานทำมากที่สุด จึงกล่าวได้ว่า การฝึกงานที่เกี่ยวข้องกับสายงานมีผลให้ผู้จบการศึกษามีโอกาสได้งานทำมากขึ้น เพราะนายจ้างเห็นศักยภาพจากประสบการณ์จริง การเรียนรู้จากประสบการณ์ จะช่วยเสริมทักษะและความเข้าใจบริบทการทำงานจริง

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

1. ด้านนักศึกษา จากข้อมูลการพัฒนสถานภาพของนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา พบว่า มีนักศึกษาบางส่วนมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์และไม่สามารถคงอยู่ในระบบการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดของระบบติดตามและช่วยเหลือนักศึกษาในปัจจุบัน องค์ความรู้ที่ได้คือ การพัฒนาระบบติดตามนักศึกษาเชิงรุกโดยใช้ข้อมูลผลการเรียนและอัตราการคงอยู่ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จะช่วยให้สามารถคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและให้การช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที อันนำไปสู่การลดอัตราการพัฒนสถานภาพของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร จากข้อมูลคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร พบว่าสัดส่วนของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับสูงยังมีจำนวนจำกัด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร องค์ความรู้ที่ได้คือ การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น จะเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรและเสริมสร้างความสามารถในการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสูงให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศ

3. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี พบว่าจากข้อมูลหลักสูตรและกระบวนวิชาที่นักศึกษาได้รับอักษรลำดับชั้น F และ W เป็นสัญญาณของความไม่สอดคล้องระหว่างเนื้อหาหลักสูตรกับพื้นฐานนักศึกษา วิทยาลัยฯ สามารถตัดสินใจจัดการปัญหาได้ เช่น การปรับปรุงเนื้อหากระบวนวิชา การจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากขึ้น

4. ด้านผู้สำเร็จการศึกษา และด้านอัตราการได้งานทำของนักศึกษา แสดงข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา เมื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบในแต่ละสาขาวิชา พบว่าการออกแบบหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริงกับสถานประกอบการ (Work Integrated Learning) เป็นรูปแบบที่ได้ผลลัพธ์ที่ดีส่งผลต่ออัตราการได้งานทำของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า สัดส่วนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับสูงยังมีจำนวนจำกัด จึงควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอาจารย์ประจำหลักสูตรให้มีผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มี

ระบบพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentoring System) และการสนับสนุนทรัพยากร เพื่อผลักดันเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพหลักสูตรอย่างยั่งยืน

1.2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายวิชาที่มีอัตราการได้รับอักษรลำดับชั้น F และ W ในช่วงปีการศึกษา 2563–2567 พบว่ามีบางกระบวนวิชาที่มีแนวโน้มปัญหาซ้ำซ้อน จึงควรนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เป็นสารสนเทศในการทบทวนและปรับปรุงเนื้อหา รูปแบบการจัดการเรียนการสอน และวิธีการประเมินผล ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

1.3 จากข้อค้นพบด้านการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ควรพัฒนาระบบสารสนเทศในรูปแบบ Dashboard ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลผลการเรียน อัตราการคงอยู่ และสถานะของนักศึกษาแบบ Real-Time เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงบริหาร (Data-Driven Decision Making) ของหลักสูตรให้มีความรวดเร็ว แม่นยำ และทันต่อสถานการณ์

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods) เพื่อวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการสนับสนุนนักศึกษาให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยพิจารณาทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อสร้างแบบจำลองเชิงพยากรณ์ (Predictive Model) ที่สามารถใช้ในการวางแผนและป้องกันปัญหาผลสัมฤทธิ์ต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง (References)

- ณฤทธิ จัตุรัสพันธุ์ และนิธิศ ขวรัตน์เจริญกิจ. (2563). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสยาม. (โครงการ). สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสยาม.
- ธีรณัฐ หาญโสภณ. (2568). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 19(1): 270-279.
- ธีรพจน์ ภูริโสภณ และยุวเรศ หลุดพา. (2568). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีงานทำของบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารการบริหาร การจัดการ และการพัฒนาที่ยั่งยืน*. 3(2): 408-418.
- ธัญกร ช่วยทุกข์เพื่อน. (2557). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *รายงานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รวมพร สิทธิมงคล และคณะ. (2558). การวิเคราะห์การอยู่รอดจากการออกกลางคันของนักศึกษา โครงการปริญญาตรีภาคพิเศษ ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *Thai Journal of Science and Technology*. 4(1): 14-23.

- วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี. (2568). **Business Intelligence for College of Arts, Media and Technology**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://service.camt.cmu.ac.th/bi/home/index>. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2568.
- วิราวรรณ พุทธมาตย์. (2564). การวิเคราะห์การคงอยู่จากการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**. 11(2): 161-170.
- สุรัชย์ เทียนขาว. (2564). แบบการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียน. **วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 7(4): 355-373.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2566). **กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.2566-2570**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.mhesi.go.th/images/Thatchanon/1>. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2568.
- สำนักทะเบียนและประมวลผล. (2568). **สถิติข้อมูลทางทะเบียนการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://statistic.reg.cmu.ac.th/>. สืบค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2567.
- สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา. (2568). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2568**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.eqd.cmu.ac.th/qa/qaupload/manual69.pdf>. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2568.
- สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2568). **ระบบสารสนเทศด้านการมีงานทำของบัณฑิต และคุณภาพบัณฑิตตามมุมมองของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://qagif.eqd.cmu.ac.th/CurriOutcome.aspx>. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2568.

